

"جنایتکاران" به هیچ وجه برایشان جنایت نکردن موضوعیت ندارد! آنها جنایت و کلک و فریب، تمام ذهنشان را اشغال کرده، اما آنچه که مهم است برایشان این است که جنایاتشان "شاهدی" نداشته باشد...

وقتی اطلاع از "جنایاتشان" هست اما "شواهد کافی" موجود نیست، هیچ کاری نمی شود بر علیه آنان کرد، حتی یحتمل "تایید صلاحیت" هم بشوند! چرا که تایید یا رد صلاحیت بر اساس "اطلاعات" نیست، بلکه شواهد موجود و مکفی و محکمه پسند "تعیین" کننده هستند که گفتم جنایتکاران ید قدرتمندی در باقی نماندن شواهد دارند

مثلا تمام "سازمانهای امنیتی" ما میدانند که ما "دو مرتبه" تابحال به هواپیمای خودی شلیک کرده ایم، یکی هواپیمای اوکراینی بود یکی هم قبل ترها هواپیمای "شهید عباس بابایی" بود و به شهادت رسید...

در هر دو مرتبه هم نفر اول "حسن روحانی" بود، سال ۶۶ که رئیس پدافند کشور بود، سال ۹۸ هم رئیس شورای عالی امنیت ملی که اجازه شلیک با اوست، خلاصه میدانند اما شاهدی که ایشان "مرض" داشت یا نه ندارند ...

شما بهتر از من میدانید که در "امور اجتماعی" امثال قتل، غارت، ظلم، خیانت، جنایت است. اما بهتر است بدانید در عالم سیاست و "امور سیاسی" هم جنایتکار داریم، جنایتی که نمی شود به همین سادگی اثباتش کرد! شواهدی در دسترس نیست! اصلا اگر شواهدی هم باشد، بخاطر اینکه "فعلی" رخ نداده و در حقیقت یک "فکر" رخ داده، محکمه پسند نیست!

نمی شود صاحب فکر را دستگیر کرد یا رد صلاحیت کرد! حالا بنظر تان "جنایت سیاسی" چیست؟ که بایستی حسابی مراقب باشیم تا به این دست جنایتکاران "رای" ندهیم؟ "جنایتکار سیاسی" کسی است که برای رسیدن به قدرت و ارضای شهوت قدرت داشتنش، "وحدت" را زیر پا میگذارد و مردم را چندپاره می کند! آن هم با شعار "دینی و انقلابی"!

همین روزها "جنایتکاران سیاسی" را خواهید دید! من هم خواهم گفت...